

ЗВІТНІСТЬ ПРО СТАЛИЙ РОЗВИТОК: НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Сучасний розвиток національної економіки кожної країни перебуває у постійному процесі змін та перебудови. Такі причини проявляються через наявність потужного ресурсного потенціалу або через недостатнє використання потенціалу: людського, природного, економічного, що в кінцевому результаті сприяє дисбалансу у розвитку країни. У зв'язку із такими причинами виникла необхідність у законодавчому запровадженні та регулюванні сталого розвитку, що сприятиме покращенню навколишньому середовищу та вирішенню багатьох соціальних проблем.

Сталий розвиток – це підтримка стабільності і постійне удосконалення використання ресурсного потенціалу, що сприятиме розвитку економіки та збалансованості використання ресурсів: людських, інтелектуальних, фінансових, природних, виробничих та соціальних. Звітність сталого розвитку – це вид нефінансової бухгалтерської звітності, яка виступає важливим інструментом в управлінні господарською діяльністю підприємств та відображає інформацію, яка необхідна для зовнішніх користувачів.

Складання фінансової звітності для кожного підприємства є необхідною складовою під час провадження будь-якої діяльності, згідно вимог чинного законодавства, але вона містить лише певну загальну інформацію про результати діяльності, а нефінансова звітність відображає більш чітку та детальну інформацію про вплив підприємства на навколишнє середовище, на соціум та на економіку в цілому.

Метою складання нефінансової звітності є надання важливої на необхідної інформації широкому колу зацікавлених сторін. Зацікавленими сторонами виступають: органи державної влади, громадські організації, експерти даного спектру діяльності і безпосередньо самі працівники. Механізм складання будь-якої звітності підпорядковується на основі відповідних методик, положень та рекомендацій. Основою для складання звітності про сталий розвиток є стандарти: AA 1000, GRI, Принципи Екватора, Стандарти Саншайн та Глобальний договір.

Стандарт AA 1000 розроблений британським Інститутом соціальної і етичної звітності, що включає у себе такі важливі пункти: звернення особливої уваги на думку усіх зацікавлених сторін під час складання даної звітності; надання інформації у змістовному та повному вигляді; подача звітності повинна бути регулярною та своєчасною; висока довіра та впевненість інвесторів та стейкхолдерів. Даний стандарт складається із трьох головних серій (AA 1000 AS, AA 1000 APS, AA 1000S ES), які визначають основні принципи та методику складання звітності про сталий розвиток, а також допомагають створювати прямий комунікаційний зв'язок між підприємством і інвесторами або стейкхолдерами. Згідно цього стандарту підприємство, яке здійснює господарську діяльність бере на себе відповідальність за своєчасне складання та подання звітності сталого розвитку, згідно методики та принципів стандарту, а також воно повинне

співпрацювати та надавати повні і змістовні відповіді на запити зацікавлених сторін.

Глобальна ініціатива зі звітності (GRI) відображає інформацію про стратегії та характеристику промислового підприємства, загальну інформацію про нього, що розповідає про назву, бренд, місце розташування і т.д., параметри звітування, управління діяльністю, зобов'язання і взаємозв'язок із зацікавленими сторонами.

Принципи Екватора містять рекомендації стосовно оцінки екологічних і соціальних ризиків, та підтримують стійкість розвитку, шляхом економічного розвитку і покращенням навколишнього середовища. До принципів Екватора відноситься соціальна і екологічна оцінка, використання соціальних і екологічних стандартів, взаємозв'язок із зацікавленими сторонами, незалежний аналіз діяльності, зобов'язання підприємства, складання звітності, повне висвітлення інформації та інше.

Стандарти Саншайн – можливість доповнення текстової звітності графіками та діаграмами, що дасть можливість порівняти дані за п'ять останніх років. Стандарти Саншайн відображають свої вимоги до звітності сталого розвитку згідно концепції сталого розвитку: 1) клієнти – зміст звітності повинен містити усю детальну інформацію про склад і шкідливість продукції, яку виготовляє підприємство; 2) працівники підприємства – безпека і здоров'я працівників, різні заохочувальні пенсійні програми; 3) діяльність підприємств – детальна інформація про діяльність підприємства, структуру капіталу, адреса акціонерів, нормативно-правове регулювання, сплата податків та інше; 4) державна та соціальна політика – інформація, щодо порушення підприємством прав законодавства.

Генеральний договір – відображає інформацію, яка повинна бути в звітності сталого розвитку. Положення Генерального договору широко використовується в практиці підприємствами, які складають нефінансову звітність. Тут міститься більш загальна інформація, а не конкретні вимоги які представлено у стандартах. Отже, звітність про сталий розвиток являє собою вид нефінансової бухгалтерської звітності, яка спрямована на захист ресурсного потенціалу країни та врегулювання збалансованості використання фінансових, виробничих, людських, інтелектуальних, соціальних та природних ресурсів. Дана звітність виступає важливим інструментом в управлінні господарською діяльністю підприємств, налагоджує зв'язки підприємства із пов'язаними сторонами, що у свою чергу проявляється через надання їм повної та достовірної інформації на запити, а також захист навколишнього середовища та підвищення економіки країни.